

L'entrevista

L. Bertomeu

Emili Rosales, director editorial del Grup 62 i escriptor

“Tinc un llibre de poesia acabat però ara centro el meu esforç en fer d'editor”

Com a director editorial del Grup 62, suposo que enormement satisfet de la passada Diada de Sant Jordi? L'editorial ha situat molts títols a la llista de més venuts.

En conjunt, ha sigut un any de recuperació de vendes, una recuperació tranquil·la, i un any positiu per al món editorial i especialment per a les editorials del Grup 62. Afortunadament, alguns dels títols que hem publicat estan en sintonia amb els lectors, amb el que volen llegir, i estem molt contents de l'acollida que han tingut els nostres llibres: hem publicat els llibres de Xavier Bosch, Sílvia Soler, *Cremeu Barcelona!*, el llibre del Carranza, el Premi Sant Jordi... Tots són llibres que han tingut una acollida excel·lent. Molt contents de tindre aquesta sintonia amb els lectors catalans.

I com li va a *El poeta del poble*, d'Andreu Carranza? El dia de Sant Jordi figurava entre els escriptors més aclamats.

N'hem fet ja dos edicions! Ara anem, per tant, per la segona. És la gran novel·la que feia falta sobre un personatge realment novel·lesc com és Jacint Verdaguer. Calia tindre una novel·la de la vida de Verdaguer, no un estudi sobre el poeta, sinó una ficció sobre la vida fascinant del poeta Verdaguer. És una novel·la que la gent demanava i així ha estat rebuda, i encara té molt de camí per endavant.

Vostè va assumir el càrrec de director editorial del Grup 62 fa poc més d'un any. Com valora aquest any al capdavant d'aquesta nova etapa del Grup?

D'una manera molt positiva perquè les coses que ens proposàvem fer s'han aconseguit. D'una banda, que cada segell recuperés amb força la seua personalitat. Tenim l'exemple de Proa, un segell per recuperar els clàssics i posar-los al dia. Per a nosaltres també és molt important tindre un projecte ampli, és a dir, no publiquem només un tipus de llibre, sinó que anem des de l'edició de clàssics fins al llibre de cuina, i des del 'thriller' fins a l'assaig. Per tant, nosaltres volem posar a l'abast dels lectors catalans tota mena de títols: que cada lector tinga el llibre que busca en català. I això ens proposem fer-ho d'acord amb les condicions del mercat actual.

Ens hem hagut d'adaptar a aquesta nova situació, però, com que ho hem fet bé, ara estem raonablement contents del camí que hem iniciat.

Fa poc va donar una molt bona notícia al territori amb l'anunci que Proa publicarà l'obra poètica completa de Gerard Vergés. Una satisfacció personal o un deute pendent amb l'escriptor?

(Riu) Sí, sí, les dos coses. Crec que és imprescindible que l'obra poètica completa de Vergés estiga a l'abast del lector. Ara no ho està i és un forat que podrem omplir l'octubre vinent, quan es publicaran els cinc llibres de poesia de Vergés en un volum; els cinc, imprescindibles per a mi. I sí, també és una satisfacció i un deute que algun editor havia de complir i estic molt content que ho puguem fer nosaltres.

Vostè ha dit que Vergés havia sigut com un mestre, que li havia marcat, “il·lumi-

nat”, la seua formació com a escriptor. Crec que fora de les Terres de l'Ebre es valora com mereix l'obra de Vergés?

“Volem posar a l'abast del lector tota mena de títols: que cada lector tinga el llibre que busca en català”

Vergés té uns lectors de qualitat i selectes molt importants. Hi ha poetes de primera línia catalans que el consideren un dels autors més destacats de l'últim segle. Jo crec que en aquest sentit sí que està valorat. D'altra banda, ell va rebre alguns dels premis més importants en

L'escriptor Emili Rosales (Sant Carles de la Ràpita, 1968) fa un any que és el director editorial del Grup 62 que agrupa als segells editorials de referència en català. El passat Sant Jordi, el grup va situar els seus títols entre els més venuts, i a l'Ebre ha anunciat la reedició de l'obra de Vergés i d'una obra desconeguda d'Arbó

llengua catalana. Crec, per tant, que sí que és un poeta molt valorat, però el que cal és que, a través d'aquestes edicions més a la mà, com farà Proa, pugui arribar a un públic més ampli de lectors de poesia.

Aquesta setmana presenten la publicació de Proa d'un títol no inèdit però sí desconegut de Sebastià Juan Arbó (p. 53). Vostè ha augurat que es convertirà en un clàssic.

Sí, és un llibre deliciós que Arbó va publicar l'any 61. És la primera part de les seues memòries: *Els homes de la terra i el mar*. Poc després de publicar-lo, l'editorial va plegar i molt poca gent hi ha tingut accés. Es convertirà immediatament en un clàssic perquè és un llibre parent d'*El quadren gris* de Josep Pla i té totes les condicions d'originalitat, frescor, sorpresa i retrat d'un món i d'una manera d'entendre la vida que en el mateix moment que l'estàs llegint saps que estàs davant de quelcom molt interessant, molt important i que et fa feliç llegir-lo.

De moment se'l veu molt centrat en la seua faceta d'editor. No sé si continua escrivint...

Tinc un llibre de poesia acabat. Es titula *Calaré foc a la terra*, però no té data de publicació encara. Ara centro la major part dels meus esforços en fer d'editor. ■